

Hugo Bouter

Zeven kenmerken van christenen,

volgens de apostel Petrus

‘En ten slotte, weest allen eensgezind, medelijdend, vol broederlijke liefde, welgezind, nederig, en vergeldt niet kwaad met kwaad, of schelden met schelden, maar zegent integendeel, omdat u ertoe geroepen bent zegen te erven’.

1 Petrus 3:8-9

Dit slotwoord vormt niet het einde van de eerste brief van Petrus, maar het slot van een reeks vermaningen waarin specifieke verhoudingen worden belicht, zoals de relatie overheid-onderdaan, meester-slaaf, man-vrouw (vgl. 1 Petr. 2:11-3:7). Daarna richt de apostel zich tot alle gelovigen samen met een reeks van zeven korte aansporingen. Het is goed dat wij die ook ter harte nemen. Het zou mooi zijn als we ze lezen in de gezindheid waartoe Petrus ons hier oproept en onze handel en wandel hierdoor laten bepalen.

Laten wij deze zeven vermaningen kort nagaan.

1. Het eensgezind zijn herinnert aan de eendracht van de eerste gemeente (Hand. 4:32; Rom. 12:16; 15:5-6; 2 Kor. 13:11; Fil. 2:2). Wij moeten als gelovigen *hetzelfde* doel voor ogen hebben.
2. Het woord medelijdend is afgeleid van het Gr. woord voor sympathie (d.i. samen-lijdend, meevoelend). Die houding vloeit voort uit de al genoemde onderlinge eensgezindheid en toont de bereidheid om dingen echt met elkaar te delen.
3. De broederlijke liefde die op die manier zichtbaar wordt, omvat alle broeders en zusters in het geloof.

4. In het woord welgezind of barmhartig zit het Gr. woord voor 'ingewanden' (vgl. de SV). Het gaat hier om innerlijke bewogenheid en ontferming voor elkaar. Hoeveel schieten wij hierin tekort!
5. Bij de vijfde oproep zijn er in de Gr. handschriften twee lezingen. Daarom hanteert de Statenvert. het woord 'vriendelijk', terwijl de Herziene Voorhoevevert. het woord 'nederig' heeft. De NBG-vertaling gebruikt het woord 'oetmoedig'. Achten wij de ander uitnemender dan onszelf?

De laatste twee vermaningen hebben meer te maken met onze relatie tot de buitenwereld:

6. Wij mogen geen kwaad met kwaad vergelden, of schelden met schelden, of laster met laster (vgl. 1 Petr. 2:12; 4:4). De Heer Jezus heeft hierin Zelf het goede voorbeeld gegeven (1 Petr. 2:23).
7. In plaats van het principe van vergelding toe te passen ('oog om oog en tand om tand') moeten wij onze (heidense) omgeving zegenend tegemoet treden. Tot dit 'zegenen' (d.i. goede dingen spreken) zijn wij geroepen als gelovigen (vgl. Matt. 5:44; Luc. 6:27-28; Rom. 12:14; 1 Kor. 4:12-13).

Het is ook zo dat wij die zegenende houding kunnen aannemen, omdat wij ertoe geroepen zijn rijke zegen te beërven. Uit de volheid van zegen die ons deel is, kunnen wij uitdelen aan anderen, zelfs aan mensen die ons slecht behandelen. Wij wensen u en elkaar toe dat wij het voorbeeld van Christus beter leren navolgen.

Samenvatting

1. En ten slotte, weest allen eensgezind (Gr. homophron = eendrachtig, gelijkgezind).
  - vgl. Fil. 2, het voorbeeld van de gezindheid van Christus in nederigheid en zelfverloochening.
2. medelijdend (Gr. sumpathes = meevoelend, samenlijdend).
  - Petrus en het lijden: diverse vormen van lijden worden in elk hoofdstuk van de brief genoemd.
3. vol broederlijke liefde (Gr. philadelphos = broeders en zusters liefhebbend).
  - vgl. Filadelfia in Openb. 3.

4. barmhartig, ontfermend, of welgezind (Gr. eusplagchnos = met gezonde ingewanden = met innerlijke barmhartigheid).
    - alles goed vanbinnen bij u? Dan ook de goede uitwerking naar anderen toe onder punt 5.
  5. vriendelijk, goedaardig, of nederig (Gr. philophron, of tapeinophron).
  6. en vergeldt niet kwaad met kwaad (Gr. kakon), of schelden met schelden (Gr. loidoria),
    - hier hebben we het probleem van het omringende kwaad in woord en daad.
  7. maar zegent (Gr. eulogeo = goede dingen spreken) integendeel, omdat u geroepen bent zegen te erven.
    - het kwaad vergelden met goedheid en goddelijke zegen vanuit onze nieuwe gezindheid als navolgers van Christus (zie de eerste vijf kenmerken).
-

Oude Sporen 2019

